

Asia: VN/22341/2022

Ilmanlaatua koskevan sääntelyn täsmennykset

Ympäristönsuojelulain muuttamista koskeva hallituksen esitysluonnos

143 § 2 momentti (Ympäristön tilan seuranta)

-

145 §:n 1 momentti (Ilmansuojelusuunnitelma)

-

146 §:n 1 momentti (lyhyen aikavälin toimintasuunnitelma)

-

221 a § (Valtioiden rajat ylittävä ilman pilaantuminen)

-

Muu palaute: tässä osioissa voit antaa palautetta muista esitysluonnoksen kohdista kuin lakiluonnoksesta ja sen säännöskohtaisista perusteluista, sekä muuta suoraan esitysluonnokseen liittyvää palautetta

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto ja tulla kuulluksi ilmanlaatua koskevan sääntelyn täsmennyksissä. THL näkee, että esitetyt muutokset ympäristönsuojelulaissa ovat teknisiä ja välttämättömiä ilmanlaatudirektiivin 2008/50/EY vaatimusten täyttämiseksi, eikä niihin liity terveyshaittojen muodostumiseen tai estämiseen liittyviä heikennyksiä.

Ilmanlaatuasetuksen muuttamista koskeva asetusluonnos ja sen perustelumuu-
stio

2 §:n 5 kohta (Määritelmät)

-

6 §:n 2 momentti (Pitkän ajan tavoitteet otsonille)

-

8 a § (Kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärä)

Vaikka asetuksessa määritellään direktiivin mukaisesti väestöpohjaan suhteuttaen kuinka monta mittausasemaa tarvitaan 'altistuksen arvioimiseksi' (1 tausta asema / miljoonan väestö suurissa keskuksissa ja 1 asema 100.000 asukkaan keskuksissa), tämä ei erityisen hyvin palvele tai paranna todellisen 'altistuksen' arviointia. Suomessa väestö jakautuu n. 100,000 asuttuun neliökilometriin, jolloin nykyisten n. 40 pienhiukkasmittausaseman avulla arvioitaessa erittäin suuri osa väestöstä asuu käytännössä mittausverkon ulkopuolella. Vastaavasti esim. pääkaupunkiseudun pinta-ala on n. 600 km², jolla siis vaaditaan 1 tausta-asema. Altistuksen arvioinnin parantamiseksi ei toki ole järkevää tai edes mahdollista lähteä lisäämään mittausasemien määrää vaan on tukeuduttava (i) tilastolliseen otostamiseen ja (ii) ilmanlaatumalleihin. Kohtaa (i) koskien lainsäädännön ongelma on tilastollisen edustavuuden vaatimuksen puute, sillä säädökset asettavat väestörajan, jonka jälkeen mittauksia on suoritettava, mutta ei millään tavalla puututa siihen, miten saavutettaisiin edustava alueellinen otos väestön elinympäristöistä. Asemien vaatimaton lukumäärä ja kaupunkikohtainen hallinnointi johtaa kuitenkin siihen, että kokonaiskuva jää ohueksi. Nämä elementit ovat liian laajoja sisällytettäväksi nyt käsillä olevaan kansallisen lainsäädännön harmonisointiin, mutta niiden mukaan ottaminen seuraavien päivitysten valmistelutyöhön olisi perusteltua.

18 § (Ilmanlaadun seurantaan perustuvat ilmanlaatutiedot)

-

19 § (Ilmanlaatutietojen julkaiseminen ja tiedottaminen korkeista pitoisuuksista)

-

Liitteen 8 kohta III

-

Liite 11

-

**Muu palaute: tässä osioissa voit antaa palautetta muista asetusluonnoksen perustelumui-
stion kohdista kuin yksityiskohtaisista perusteluista, sekä muuta suoraan asetusluonnokseen liittyvää palautetta**

-

Halonen Jaana
Terveysten ja hyvinvoinnin laitos THL